

شناسایی و رتبه‌بندی راهکارهای کاهش گاز گلخانه‌ای در راستای کشاورزی کم کربن (مورد مطالعه: زاگرس میانی اقلیم ۲)

علی اسدی^۱، مریم روستایی^۲ و خلیل کلانتری^۳

۱- استاد گروه مدیریت و توسعه کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران (aasadi@ut.ac.ir)

۲- دانشجوی دکتری توسعه کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

۳- استاد گروه مدیریت و توسعه کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران

چکیده

بخش کشاورزی منبع مهم انتشار گازهای گلخانه‌ای است که اثر سوء اولیه این امر، تغییر اقلیم است. از این رو، در بخش کشاورزی راهبردهایی به منظور کاهش تغییرات اقلیمی ضروری است. از طرفی امروزه، اقتصاد کم کربن به منظور مقابله با مسائل تغییرات اقلیمی، به صورت یک الگوی جدید توسعه گسترش یافته است. کشاورزی کم کربن الگوی خاصی از عملیات تجارت و تولید کشاورزی، با کم‌ترین میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای و حداکثر مزیت اقتصادی است. لذا هدف کلی این پژوهش، بررسی و رتبه‌بندی راهکارهای کاهش گاز گلخانه‌ای در راستای کشاورزی کم کربن در زاگرس میانی اقلیم ۲ بود. پژوهش حاضر از لحاظ هدف از نوع کاربردی و از نظر ماهیت روش تحقیق، توصیفی-تحلیلی است جامعه آماری را کشاورزان کوچک مقیاس زاگرس میانی اقلیم ۲ تشکیل می‌دادند که نمونه‌ای ۳۲۰ نفری با استفاده از روش نمونه‌گیری چندمرحله‌ای انتخاب شد. ابزار جمع‌آوری اطلاعات، پرسشنامه بود که روایی آن توسط کارشناسان و پایایی پرسشنامه از طریق آلفای کرونباخ (۰/۹۶) تأیید شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها به وسیله نرم‌افزار SPSS صورت پذیرفت. یافته‌های پژوهش نشان داد که بیش‌ترین میزان به‌کارگیری با میانگین رتبه ۴، به راهکار حفظ کاربری اراضی تعلق داشت و پس از آن، راهکار مدیریت بقایای گیاهی با میانگین رتبه ۳/۸۴ و راهکار استفاده از بیوجار با میانگین رتبه ۳/۶۱ در اولویت‌های بعدی قرار داشتند. در نهایت بر اساس یافته‌های تحقیق، پیشنهادهایی ارائه شد.

واژه‌های کلیدی: کشاورزی کم کربن، کاهش گاز گلخانه‌ای، زاگرس میانی